

ชื่อพื้นเมือง

ไม้ต้นเล็ก สูงได้ถึง 15 เมตร เรือนยอดแผ่กว้าง แตกกิ่งเจริญทางด้านข้าง เปลือก สีครีมถึงเทาอ่อน เปลือกในสีครีม ใบ 3.5-10 ซม. ยาว 8-25 ซม. รูปไข่กลับ ปลายแหลมสั้น โคนสอบแคบ เนื้อคล้ายกระดาษ หน้างดด้านบนสีเขียวเป็นมันและเกลี้ยง ด้านล่างสีเขียวอมเหลืองขุ่น มีขนละเอียด ก้านใบยาวน้อยกว่า 0.5 ซม. ตาใบมีขนเหลืองบางๆ กิ่งอ่อนมีขนละเอียด แก่มีสีน้ำตาลมัน มีแถบขีดของกาบหุ้มใบที่หักไป เส้นผ่านศูนย์กลาง 5-8 ซม. ออกเดี่ยวหรือ 2-3 ดอกอยู่ด้วยกัน ก้านดอกยาว 0.6-2 ซม. กลีบเลี้ยง(รวมถ้วย) ถ้วยยาว 1.2-1.8 ซม. สีเขียวสด รูปหลอดหรือกรวยคว่ำ มีสันชัด 5-8 สัน ซึ่งแคบที่โคน แต่ขยายออกเป็นครีบกว้างไม่เท่ากัน ไปยังปลาย ไม่จักเป็นพู กลีบดอกมีหลอดกลีบดอกเล็กเรียว ยาว 3-5 มม. มี 6-9 พู ปลายพู่ ผล รูปไข่หรือขอบขนานกว้าง ยาว 2.5-4 ซม. กลีบเลี้ยงติดที่ปลายมีสันเป็นครีปัด 5-6 สัน สีเขียวถึงออกเหลือง แก่ไม่แตก ภายในมีหลายเมล็ดมีเยื่อเมือกหุ้ม พบในป่าดิบที่ต่ำ ส่วนมากในบริเวณที่ค่อนข้างโล่งหรือตามลำน้ำ

ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, โฮมอน ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม 3 (Mo-Z)-กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2561. 680 หน้า
ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี